

90 *Verf. Nec satisfaci ibi: Nam major summa ex proprietate.*
 Hæc regula, quod minor summa sub major continetur, limitanda est, si ex mente proferentis appareat aliud, quia verberum proprietatis cedit loquentis intentioni; *l. si quis filium. C. de liber. præ. r. c. de humanis. 2. q. 2. l. 3. §. conditio. ff. de adimend. l. ga. Manic. de conjectur. u. im. volunt. lib. 3. tit. 3. n. 9. Brun. à Sole in loc. communib. verbo. Verba. n. 20. Barbof. in axiomat. jur. ax. om. 2. 2. n. 3. Menoch. conf. 97. n. 42. Atque ita intelligitur textus in §. præterea, *l. ff. de inuili. stipulat. & in d. l. si decem 55. ff. locati.**

Uel. Tertio, principali hujus capituli resolutione.
 Idem notant Guttier. *d. c. 1. §. n. 85. & Barbof. in Collectan. ad c. ultim. n. 5. de concess. præbend.*

Ad Num. 8.

91 Hanc Guallelmi à Cuneo sententiam sequuntur communiter omnes, Guttier. *d. lib. 2. Canoniar. c. 15. à n. 86. Menochius cas. 203. n. 32. Ant. Gom. variarum. lib. 3. c. 3. n. 60. Molin. de primogen. lib. 2. r. 4. n. 50. & lib. 4. c. 3. n. 41. Tiraquel. de pen. temperand. caus. 10. n. 4. Iuli. Clar. in prax. crimin. §. fin. q. 59. n. 9. Sarmient. selectar. lib. 1. c. 9. n. 2. Padill. in l. transiger. n. 69. C. de transact. Boil. in prax. de remed. ex sola clement. Princ. n. 35. Plaza in epitom. delictor. c. 45. ad finem, Azeved. in l. 2. m. 14. tit. 25. lib. 8. Re. op. lat. per quam legem apud nos hæc qualitas remissionis delicti antea obtentæ exprimi debet necessariò, ut valeat secundum veniæ rescriptum; nam ita ibi expressim cavetur.*

92 Quod est intelligendum, quando prima remissio fuit pro eodem criminis genere, ut probant cum *D. Covar. Guttier. & Menoch. supra.*

93 Ratio præ. atq. legis Regiæ, & conclusionis Guallelmi est; quoniam ob repetitionem delicti, Princeps retraheretur à concessione veniæ, argumento *l. 3. §. ultim. C. de Epi. cop. audient.* ne ex repetita indulgentia assumatur licentia delinquendi, cum homines sub fiducia remissionis facillè ad crimina prolabantur; *cap. illud 5. §. illud. de Cleric. excomm. m. c. i. c. i. e. b. r.* Sed Guallelmi doctrinam limitat Felin. in *cap. ex tenore. n. 2. de rescript.* cum venia fuit invalida: nam de ea mentionem fieri necesse non est; sequitur Menoch. *dist. num. 32.*

94 Est etiam ad veniæ validitatem exprimenda reiteratio delicti, etsi illud Princeps non remiserit; nam cura in *d. l. 3. §. ultim.* statuatur, ne criminum nisi semel commissorum remissio concedatur, ea qualitas necessariò est in precibus explicanda, tanquam si jure specialiter exprimi juberetur: nec distinguendum est, utrum Princeps, cognita reiteratione criminis, precibus annueret, nec ne. Sanch. *d. disp. 2. l. n. 15.* ubi pro regula tradit, ut quoties in jure invenitur prohibitum, ne remittatur crimen taliter commissum, vel ne dispensetur ubi adest talis circumstantia; hæc qualitates sunt necessariò exprimendæ, ut rescriptum subsistat.

Undè inferitur, quod si quis postulet veniam à Principe propter homicidium proditoriè factum, qualitatem, proditoriè debet exprimere; quoniam *l. 1. tit. 25. lib. 8. Recopilat.* disponitur, ut in remissionibus generalibus, vel specialibus, non intelligatur remissa mors proditoriè facta; alias erit subreptitium rescriptum, etiam si, ea qualitate cognita, Princeps eodem modo remitteret; Ant. Gom. *d. lib. 3. variar. cap. 13. n. m. 38. vers. Item adde.* Et quod reiteratio delicti sit explicanda, ut *suprà* dicebamus, docent Tiraquel. *d. tract. de pen. temper. caus. 49. num. 27. Padilla in d. transiger. num. 63. Sebast. Medices de reg. jur. reg. 3. n. 64. Plaza supra. c. 38. n. 4. Franchis de if. 330. n. 3. Mascard. conclus. 838. n. 8. Cened. ad Decretal. collectan. 44. n. 4. Tusch. 10. 7. in S. conclus. 730. Farinac. in prax. crimin. quest. 6. num. 49. Nicol. Garcia de benefi. part. 8. cap. 3. num. 28. Ant. Gom. *d. l. c. 3. num. 6.**

Ad Num. 9.

Ibi: Nam si quis impetrare velit.

97 Accedit Guttier. *d. n. 96. 97.* Et quod in impetratione legitimationis est facienda mentio filiorum legitimorum, est communis resolutio; ut constat ex Menoch. *d. cas. 203. n. 5. Marefcot. supra. l. b. 2. c. 87. n. 1.* ubi plures refert, Trentacinq. *d. lib. 2. variat. r. de legitimation. rescript. n. 18.* Nam verosimiliter præsumitur Princeps gratiam denegaturus, si sciret legitimos extare, Ant. Gom. in *l. 12. Taur. n. 67.* ubi alii. Imò non solum exprimere debet impetrans, filios legitimos habere, sed etiam uxorem sibi esse, ex qua filios sperat procreare, alioqui legitimatio erit subreptitia; Aretin. in *l. ex facto 43. n. 8. vers. Vel habere uxorem, ex qua possit procreare filios. ff. de vulgar. sol. 10. l. olim. 4. Ripa in d. l. si aliquis. m. c. de revocand. donat. Roland. d. cons. 89. n. 36. Surd. cons. 552. n. 40. Cyriac. tom. 2. con. rovers. 236. n. 12. qui n. 36. id declarat, si nati fuerint filii ex tali matrimonio, Trentacinq. *suprà.* Præterea legitimatio, legitimorum non facta mentione, est irrita, & quamvis nihil eorum intersit, ne fiat legitimus filius illegitimè natus; Marefcot. *suprà. l. b. 1. c. 35. n. 8. vers. Non obstat Ruyus, & n. 9.* contra Iasonem, & alios. Idemque erit, si motu proprio, vel ex plenitudine potestatis filius legitimetur, Marefcot. *n. 11.* quia, non facta mentione legitimorum, rescriptum non tenebit.*

98 Ex quibus deducitur, quod quamvis per *l. 10. tit. 8. lib. 5. Recopilat.* legitimati per rescriptum Principis non succedant cum legitimis, & naturalibus, nisi expressim in legitimatione contrarium dicatur, Anton. Gom. in *d. l. 12. Taur. n. 67.* Tamen opus erit ad legitimationem filii, proli legitime mentionem fieri, ex doctrina Marefcot. *d. c. 35. n. 8. ver. Non obstat.*

99 N. merus vero filiorum erit explicandus, si tot sint, ut propter eorum multitudinem Princeps legitimationem non esset concessurus, aut cum restrictione aliqua concederet: ex generali regula *suprà* tradita; nam cum jure cautum non reperitur, ut filiorum numerus explicetur, taciturnitas non nocebit, nisi circa causam finalem contigerit. In quo Principis consuetudo attendetur.

D. DIDACI YBAÑEZ DE FARIA
ADDITIONES
 ET
OBSERVATIONES
 AD LIBRUM SECUNDUM
D. COVARRUVIAS
 VARIARUM RESOLUTIONUM.

AD CAPUT PRIMUM.

De jure creditorum in personas eorum qui non solvunt ac de Cessione bonorum remedi o.

SUMMARIUM.

- 1 **D**ebitor es, qui solvendo non erant, quomodo ante legem doctricum tabularum creditoribus suis addcebantur.
- 2 Deveni ali constitutio quid immutaverit.
- 3 Lege Patria mutus cum debitoribus, qui facultatibus defecerant, agi caput.
- 4 Filii eorum, qui solvendo non erant, pro paternis debitis creditoribus tradebantur olim apud Romanos.
- 5 Patres possunt suos filios in pignus dare, sicut premente. Limitatur in si in sacris iniurato.
- 6 Apud Hebræos in filii debitorum fierent servi pro paternis debitis.
- 7 Servitus Hebræorum quamdiu durabat, cum unus alterius servus fiebat.
- 8 Debitor es non habentes unde solverent, poss. l. as alienum, C. de actionib. & obligat. in vinc. l. s. detinebantur, nisi hinc cedere velent.
- 9 Homo libe. pignori datur nec à se, nec ab alio pot. st.
- 10 Homo liber inter privatos an obs. ir. di. pot. st.?
- 11 Pater us n. m. possit sibi subitis obsid. da e?
- 12 In executione quilibet ord. servatus quoad bonorum distributionem.
- 13 Debitor pro p. astans ca. ionem de idonei at. v. g. de saneamento, at ca. rem. du. sur. etsi lona habeat.
- 14 Femina honeste vivens pro debito civili non ca. an. ur.
- 15 Mulier maritata licet iur. p. ter. vivat, pro debito civili non est carceranda, nisi in ritu. consensu. t. turpud. ni.
- 16 Mater, vel avia, pro debito ex administratione intela. liberorum, par. eri. non mancipatur.
- 17 Militia apud Romanos triplex, & de aliquibus eo. um privilegiis.

- 18 Milites, qui in Hispania Hombres de armas vocantur, p. i. bil. g. is. a. mata. militia. decorantur.
- 19 Privilegiis militia con. essis milites remunciare non valent.
- 20 Quis casibus miles pro debito ex contractu in carcerem mittitur.
- 21 De re militari, et militum privilegiis, qui differunt.
- 22 Quis in Hispania proprie dicebatur Hild. g. is, & quis Nobilis.
- 23 Filius natus alicui paterna nobilitate decoratur, ejusque gaudet privilegio. Idem est de uxore.
- 24 Nobilis in Hispania carceri non subij. itur ob debitum, quod ex delicto, vel quasi non descendit, & quomodo ad hoc Nobilitas probanda sit.
- 25 Et privilegio renuncia. e Nobiles num. p. ssin.?
- 26 De jure Regio etiam cum juram. no. renuncia. io. predictæ privilegii non tenet.
- 27 Eo privilegio pot. utatur rescripto Principis nobilitari.
- 28 Quando Nobiles propter debitum ex contractu, possunt in carcerem derivari.
- 29 De nobili, qui sibi ipsi pro reo, utrum propter poenam pecuniariam impos. an. ob del. Et an. principalis, possit. fidejussor carceri mancipari?
- 30 Privilegium, ne quos conveniatur ultra quam facere queat, quid continet.
- 31 Quæ res Nobilibus rescribuntur, cum in eorum bonis sit executio.
- 32 Privilegium, ne quis conv. n. a. ut ultra quam facere potest, ad debita ex delicto non pertinet.
- 33 Qui profutum privilegium habet, carcerari pro debito ex contractu non potest.
- 34 Militis, etsi in bonis non habeat, pro debito ex contractu ca. eri. non subij. citur.
- 35 Co. ductor, sive exactor, ma. or. Regalium tributorum pro debito carcerandus non est, si in bonis præter fidejussores.
- 36 Cessio bonorum ad quid inven. a.
- 37 De eius forma.
- 38 Nemo pot. si bonis cedere, nisi d. l. ium. agnoscat, aut sententia damnetur.
- 39 Quando in Hispania debitor suis creditoribus, ut servetur.

